

fragt fås på den förra orten nemkigen) Cadiz, och sedan Gud vet hvart. Underrätta mig Älskade Broder om vår Älskade Faders svar På din Bön; Lef väl Älskade Janne och skrif mig till en och annan gång, om tiden möjligtvis med gifver, och Glöm ej din egen Broder

August

P. S. Syster Anette har fått Lof att vistas en god del af sommaren hos Herlins och sedan slipper en af Mamsellerna Herlin dit Hemm

10 P. S. du lærer väl redan hört af att Ervast dog i början af maj som det Sades Särdeles nöjd. L. J. Kranck dog i fredags efter en 42 timmars sjukdom, utii stora Convulsioner och Yrsell,

P. S. äfven detta bref hant jag ej få färdigt till thorsdagen det afgår förs den 7:de om måndagen.

20 **76** C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 17.VI 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 17 Junii 1830.

Älskade Broder jag har ej ännu haft något bref Af dig sedan jag skref dig till sednast, Okså har det ännu hunnit, och ehuru järna jag såge att jag snart finge emottaga det är det ej värt att du Påstvägen tillsänder mig det, ty det är en onödig kostnad; och Penninge behofverna äro många och nödvändigare; och komma ej så lätt Till handa den i synner het som ej har förut nog, och ej behöfver dem mera, ty sådana få dem nog.

30 Jag får härjemte tillsända dig ett bref i från vår Hulda Mamma som jag med måndags Posten Bekom, jag hade då bref af både Mamma och Syster Annette, hvilket sednare bref innebar hällsningar från, vår saknade Marie När Mamma Skref till mig v(iss)te hon ej ännu att Pappa var afglad och beder mig gifva brevet åt honom men jag har ej bekommit någåt, och som utii brevet stod att brevet till dig var afgånget directte, har jag trott att det hendelsevis kunnat blifvit afskickat i stället för ditt till Helsingfors. hör efter det, och Skicka hit det med lägenhet. Adjeu Älskade Broder. Lef och må väl och Glöm <***> <***> egen tillgifne

August.

40

77 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 15.VII 1830
HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 15 Julii 1830

Kl. 1/2 12 eft m

Min Kära Broder

50 Dit Kärkomna, men Sorgfulla bref bekom jag ungefär för 3/4 timme sedan vid min Hemkomst från Hamnen, Om Syster Albertinas ti(di)ga men men Lyckliga bortgång blef jag delaktig den 13:de redan eller i Tisdags från annat håll. du säger ällskade Broder att Mamma sörger oförnuftigt det kan väl synas så, men vet att Moders Kärleken är stor och Qvinnan svag det händer ju ej sällan att vii see äfven starke män med större för-

Lidanden; hvem som fast Änn ej vuxen att öfverlägga eller göra några Stora Slutsatser eller så riktigt dömma emellan det goda och Onda: skulle ej skatta sig lycklig att få flytta hädan, och i synnerhet, vid denna Ålder och i sådan belägenhet, nyss hade hon stigit inn, utii Wärlden nyss hade hon blifvit bekant med den Goda Guden. hon kände redan litet smaken af wärlden; och det förnämsta hennes sam vett var ännu gott: Ack är och skall vårt sam vett då vår vandringstimme slår, vara som vår Älskade Maries; ty vär, svärligen., Och därtill kommer hennes svåra O boteliga sjukdom; jag hade lust att säga att den rätt Älskade sin nästa som skulle bedja om alla bröst svages snara död. Också ett är det att det var hennes högsta Önskan Att få flytta hädan och hade sagt att hon ej mera önskade kvarblifva om änn hennes hälsa förbättrades, Låt oss då Älskade broder, ej Syndigt Klaga utan tacka, Gud, som hört Hennes böner, en tår är oss alla und att Helga den bortgånes minne och de flyta, äfven för mig, ofta men dessa tårar äro ej bittra nej de äro Ljufva och Lättande för det ömma Broders hjärtat.

10

Jag såg af dit bref till Pappa att vår bortgångna Älskade Marie var dig Kärast. Jag har också alltid Varit mest fästad vid Marie jag är också försäkrad om att jag icke var den minst Älskade af Marie, också är det naturligt vii hafva varit Hemma mest till sammans och af ungefär lika Ålder Anno var Yngre och förstod oss ej så väl och derföre närmadess vii bättre hvarannan, Äfven var jag den som var så lycklig i fjol våras vid Maries Maries Comminetions Act, hjärtat är vid dylika rörande tillfällen alltid öppet för den Goda Vännen huru mycket mera för en Broder, jag tror att denna tid var en stadfästelse eller förbunds tid för våra hjärtan, hvarigenom vår inbördes kärlek förevigades. I anseende till din bön till vår kära Fader seer jag att våra önsknings öfvereens stämma, det var min första Åstundan när jag Erhöll underrättelse om denna för oss smärtesamma händelse, jag tänkte äfven bedja Pappa därom, men när jag kom hem och hörde hans tankar om Grafven och hvilo rummet så sade jag intet efter jag ej ville blåtta mitt hjärta när jag egde så litet hopp om framgång (för Mamma sade jag det). Nu hade jag äfven kunnat under stödja din bön hoos Pappa men jag tänkte hvad han gör för begge det gör han för den ena sonen äfven, och jag skulle så gärna se att det vare dit värk. men jag tror mig veta att det var ett afslag, jag har äfven låtit säga mig att det är mot kyrcko förordningen. mitt bref som jag skref till dig straxt efter hitkomsten Hemifrån har legat uti mitt skrin i glömska alt sedan, jag afskickar det nu likväl emedan jag utii detta svagt försökt afmåla några schener vid vår saknade Maries döds säng. det som ännu mest smärta mig är när jag före ställer mig Maries långa sjukdom och svåra Plågor, och att jag ej fick vara närvarande vid hennes Död och ej fick göra det minsta biträde därvid åt den älskade Systren, på tillfrågan om honn ville att jag skulle efterskickas när hon blef så dålig, hade hon svart nej det blir så svårt att skiljas i från honom om han ej får vara, hemma tills des att jag dör, det är ett bevis uppå att jag ej bortglömdes äfven när döden var så nära, och tröstar mig,

20

30

40

Jag har alltid blifvit för hindrad att Skrifva brefvet färdigt i denna brodska med fartygsexpedition, sedan till sogått som ensam när Rechartt är borta, nu lærer jag ändteligen, d(en) 8. få förfärdiga det, en ordsak hvarföre jag ej haft så bråttomt därmed är att mitt bref Skulle underrätta dig om att vår Kära Fader var afseglad häri(rån) som Skedde i går aftse Kl. 5 vid Pass, jag var och fölide honom ett stycke från Bancken, och äfven sänder härmed till dig hans sista Faderliga afskeds hälsning, Jag tror att om Rederiets Önsknings lärer Wii hafva mist honom mins på 2 ek(ler) 3 år, destination är först på London sedan Cadiz eller Marseille i fall att ej

50

nuft, och, grundsattser, öfvervåldigas af smärtan; Men allting är förgångligt här äfven sorgen öfvergår ehuru stor den må vara småningom fast ännu vii inbilla oss då den är som störst att den är alltid beståndande, förnuftet återtager dock snart sin rätt och vii komma småningom till eftertanke, och erfarenhet, af dess gränser, att jag vore välkommen hem är jag Kära Broder öfvertygad (***) , men äfven därom att jag sjelf Lika så gärna Önskade sedan vii sålänge varit skilda åter blifva tryckt uti din Kära Broderliga famn; Och likväl är det ej Bland Möjligheter nu på par Månader; Orsakerne äro många, Recharð far bort med skonaren, ett Skepp och en brigg ventas Hemm det första salt Lastadt och skola begge Lossas och Utredas på nytt, du tyckes Kära Janne vilja beveka mig att komma Hemm, det är aldeles öfverflödigt. Syster Annas sjukdom är också en sorgelig nyhet, Kanske Går äfven hon att dela vår Maries och Albertines Lycka, till vår ännu större saknad, som dok onekligen vore det bästa, ty att önska (ehuru vii utii vå enfald alltid göra det) förlängnin af någon Menniskas lif är enligt min (svaga) öfvertygelse ej rätt gjordt. Hälsa Henne från en Broder som Älskar sina syskon och om det Änn vore den sista så *Ske Guds vilja*, ehuru hårdt det änn tycks vara.

Hälsa vår stackars Goda Mamma, äfven, jag skulle gärna skriva men jag orckar ej; och som jag tror skulle det blått vara att nära hennes sorg som dock bör söka förskingras, Brevet till S Donner var jag straxkt och förde med tillägg, att jag ej är i (tillfälle att resa, vår Kära Pappa Passerade Sundet den 18 Junii i Måndags anlände brevet, Mammans bref är afgångit till honom på Cadiz, Jag skall bedja min Patron med första underrätt honom om Albertinas frånfälle jag vet ej om detta bref afgår förr änn om Måndagen, om dagarne är det ej tid att skriva och det är därför bäst skriva i förehand Adjeu goda Jane var Kärt hälsad af din egen ömma Broder

August

P. S. Annagreta sade ej orätt. *** har jag sagt skulle från detta huset gå före Mjg en will jag äfven hafwa efter.

78 C. A. SNELLMAN — J. V. SNELLMAN 25.VII & 1.VIII 1830

HUB, JVS handskriftssamling

GamlaCarleby d. 25 Julii 1830. 40

Hulda, Kära Broder, dit bref af den 17 dennes anlände till min Glädje i dag Mårse; och hvaraf jag ärfar att Syster Anna Lätteligen och väl har genomgått Sjukdomen, som är Lyckligt att höra. du säger Älskade Broder att du Ledsen Wid de sorgeliga schener som tilldragit sig under ditt Korta vistande i det kära hemmet och att du är sinnad snart resa bort; det hade jag ej trod om någon annan sagt mig det; och jag har däraf dömt dig alt för otålig vid lifvets Omskiftande Sorger och Eländen; det är ju ej att hoppas något annat och vii böre med rätta alltid vara beredde på större och flere Sorger; dock min älskade Janne du Lider redan förut så mycket; jag undrar ej på att din börda tyckes dig för svår. I anseende till Annus bårt förskaffande kan jag ej uppgifva någon just, som man kunde anlita där om här, best vore att hon aldrig komme till G(amla)C(arleby), ty här är endast att lära bårtlösa de penningar som en Grå hårig Gubbe med möda, för sig och de sinas nödvändighet söker skaffa; — och att för hvarje Vecka ändra